

[Edvard Sørensen.]

ninger, da maa det være som hidtil, at det er de overordnede Myndigheder, som har denne Ret.

Jeg kommer derefter til Ændringsforslag Nr. 17, stillet af Det konservative Folkeparti og Venstre. Dette Ændringsforslag gaar ud paa at føre Erhvervs- og Selskabsskatten tilbage til den gældende Lovs Affattelse, dog er der indført en enkelt Ændring, nemlig med Hensyn til Fritagelse for Erhvervsskat for Rute- og Lastautomobiler. Naar vi har ønsket en Tilføjelse til Loven, er det, fordi vi finder, at det er en urimelig Form, hvorunder denne Erhvervsbeskatning paalægges. Det er Endestationen, Købstæderne, der tager denne Skat, trods det, at disse Ruter tilfører Købstæderne store Indtægter. Skulde der være Tale om en Erhvervsskat for Rute- og Lastautomobiler, maatte den tilfalde de Kommuner, Ruten gaar igennem; for disse kan der være Tale om Udgifter, men for Købstæderne er der kun Tale om Indtægter ved, at de danner Endestation paa Ruten. Men da Fordelingen af denne Erhvervsskat mellem Kommunerne vil blive meget besværlig, stiller vi Ændringsforslag om Fritagelse for Skatten; det kan ogsaa være en lille Opmuntring for vore udmærkede Rutebilchauffører i denne Tid, hvor de er haardt trængt af Trafikministeren og hans højeste Embedsmænd, de maa daglig leve i den Usikkerhed, at de aldrig ved, hvad Tid Statsbanernes højeste Ledelse ønsker at lægge Haand paa deres paa det private Initiativ opbyggede Forretning, saa at de i bedste Fald faar Lov til at blive Tjenestemænd i den Virksomhed, de møjsommeligt har bygget op.

Naar vi ikke har stillet andre Ændringsforslag til dette Afsnit, er det ikke, fordi vi, som jeg udtalte ved første Behandling, ikke erkender, at der er Omraader i den nuværende Erhvervsskattelev, der trænger til Ændringer, f. Eks. dette, at kommunale Tjenestemænd kun skal betale Erhvervsskat af det Beløb, der ligger over 5 000 Kr., medens de, der har privat Erhverv, har Skattepligt, saa snart de har en Indtægt, men det er, fordi en Ændring af denne Gren af vor Beskatning, hvis der skal en Ændring til ud over Smaating, maa overvejes meget nøje, og mangfoldige Beregninger og Undersøgelser maa foretages. Vi maa ogsaa mene, at Tidspunktet er meget uheldigt valgt, umiddelbart efter, at der er gennemført en Lov, der sikkert vil bringe store Forskydninger i Skattebyrderne i For-

hold til tidligere, en Forskydning, hvis Virkning ikke kan ses, før der er gaaet over et Aar, men som uden for al Tvivl vil være til Ugunst for Oplandskommunerne i de store Byers Nærhed.

Endvidere maa det, hvis der skal Ændringer til, meget nøje prøves, hvordan Ændringerne kunde gennemføres under Hensyntagen til Oplandskommunernes rimelige Krav. Det kan jo ikke bortforklares, at Forslaget, som det er fremsat, først og fremmest er til Gavn for Københavns Kommune. Gennem de Deputationer, der har været i Udvalget, Deputationer, der har repræsenteret alle politiske Afskygninger, har vi faaet et levende Indtryk af, at den nøje Prøvelse, som vi fra Venstres Side har ønsket, var haardt tiltrængt. Vi forstod, hvor ængstelige disse prøvede Kommunal-mænd var for at faa Forslaget gennemført i den foreliggende Skikkelse, og jeg forstaaer denne deres Ængstelse. Skal der ske en Ændring i Erhvervsskattelev, da maa det ske med rimelig Hensyntagen til Opholdskommunernes berettigede Interesser, derunder rimelig Erstatning for de Udgifter, de erhvervsbeskattede baade direkte og indirekte paafører Kommunen.

Men desværre er et af Regeringspartierne stillet Ændringsforslag yderligere til Ugunst for Opholdskommunerne. Jeg tænker her paa Ændringsforslag Nr. 18, der nedsetter den skattefrie Grænse fra 5 000 til 3 000 Kr. Jeg maa sige, at dette Ændringsforslag forbaavser mig, ikke mindst paa Baggrund af de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, ved Sagens første Behandling. Det ærede Medlem udtalte følgende, det findes paa Sp. 1854, og jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere:

„Betingelsen for, at Repræsentanterne for de landkommunale Organisationer har kunnet tiltræde Forslaget, har været, at man fik Grænsen for, hvem der ikke kunde erhvervsbeskattes, sat saa højt som muligt. En Del af disse Kommuner har jo ogsaa Tilflytning af mange mindre Skatteydere, der foraarsager store Udgifter til Skolevæsen og sociale Foranstaltninger. Man er enedes om at sætte Grænsen ved en Ansættelse til Statsskat af 5 000 Kr., og praktisk talt vil det sige, at den kommer til at ligge omkring en Indtægt paa 6 000 Kr., idet der til de 5 000 Kr. kommer Forsikringer og Skatter. Jeg vil meget haabe, at man ikke forrykker dette Tal nedefter, idet